

Sygn. akt I C 546/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Baca

Protokolant: Katarzyna Sieczka

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2013r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa G. D. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. D. (1) kwotę 16000zł (szesnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2011r. do dnia zapłaty;

II. ustala odpowiedzialność strony pozwanej wobec powoda za szkody, mogące powstać w przyszłości w następstwie wypadku z dnia 18 września 2010r;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1190zł tytułem kosztów procesu;

V. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) tytułem kosztów sądowych powodowi kwotę 681zł 09gr, a stronie pozwanej kwotę 902zł 85gr.

Sygn. akt I C 546/11

UZASADNIENIE

Powód G. D. (2) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 7000zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30.03.2011r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w wyniku wypadku dnia 18.09.2010r. doznał urazu odcinka szyjnego kręgosłupa oraz urazów psychicznych. Wskazał, iż urazy te powodują u niego m.in. zaburzenia koncentracji, nerwicę pourazową, drętwienie rąk, nieprzerwane bóle w okolicach głowy i kręgosłupa, stany rozdrażnienia, a także ograniczenie ruchomości zarówno biernej, jak i czynnej kręgosłupa. Podał, że powyższym stanom towarzyszy nieustanny ból, znaczne objawy rozdrażnienia i nerwica, co wpływa na życie osobiste i pracę zawodową powoda. Wskazał, iż z zawodu jest mechanikiem samochodowym, a obecnie z uwagi na ból zmuszony jest do częstego przerywania pracy i robienia długich przerw. Powód wskazał, iż pismem z dnia 27.02.2010r. wniósł o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 18000zł, jednak strona pozwana przyznała mu z powyższego tytułu jedynie kwotę 2000zł, która nie odpowiada doznanej przez niego krzywdzie.

Strona pozwana (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu. Przyznała, że jest odpowiedzialna za skutki wypadku z dnia 18.09.2010r. i podała, że wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w kwocie 2000zł, które odpowiada skutkom wypadku i przedstawia dla powoda ekonomicznie odczuwalną wartość. Stwierdziła także, iż jej konsultant medyczny ustalił wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu, doznanego przez powoda w wyniku wypadku na 2%.

Pismem procesowym z dnia 20.03.2012r. powód zmienił żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 28000zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.03.2011r. (k. 204). Następnie powód w piśmie procesowym z dnia 27.06.2012r. wniósł także o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 18.09.2010r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.09.2010r. doszło do wypadku. W samochód marki O. (...) o nr rej. (...), kierowany przez powoda G. D. (1), uderzył samochód marki T. (...) o nr rej. (...), prowadzony przez P. M.. W chwili zdarzenia stroną pozwaną łączyła z posiadaczem pojazdu marki T. (...) umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. - okoliczności bezsporne między stronami.

W wyniku wypadku G. D. (1) doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego. Z miejsca wypadku karetką został przewiezony do szpitala w T.. Odczuwał bardzo silne bóle głowy. Wykonano powodowi RTG kręgosłupa i ustalono, że utkanie kostne kręgów nie wykazuje zmian pourazowych, stwierdzono nadto zniesienie lordozy. Zdiagnozowano u powoda skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa i zaopatrzono miękkim kołnierzem S. na okres 14 dni. Następnie powód zgłosił się do lekarza pierwszego kontaktu, który skierował go do ortopedy. Ortopeda zalecił powodowi noszenie kołnierza ortopedycznego. Kołnierz ten nosił powód około 4 tygodnie. Silne bóle głowy ustąpiły po 3 dniach od wypadku. Wykonano kolejne zdjęcie RTG kręgosłupa powoda i stwierdzono, że szczeliny międzykręgowe kręgosłupa piersiowego są odpowiedniej szerokości, a trzony kręgów piersiowych nie wykazują zmian. Powód w dniu 24.09.2010r. został także zbadany przez neurologa, który stwierdził u niego znaczne bólowe ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Na zwolnieniu lekarskim powód przebywał ok. 2 miesiące. Powoda skierowano także na rehabilitację, która trwała ok. 3 tygodnie. Następnie rehabilitacja została powtórzona. Rehabilitacja obejmowała następujące zabiegi: tens, magnetronic oraz ćwiczenia czynne.

Dowód: dokumentacja medyczna - k. 21 - 31, k. 105 - 108, k. 111

zaświadczenia lekarskie (...) k. 32 - 35,

przesłuchanie powoda G. D. (1) - k. 99 - 100.

Powód G. D. (1) z powodu bólu kręgosłupa szyjnego budzi się czasami w nocy, a po przebudzeniu się rano nadal odczuwa ból karku. W trakcie pracy jako mechanik samochodowy ma trudności, gdy wykonuje czynności z uniesionymi rękami. Czuje wtedy ból w szyi i pieczenie między łopatkami. Czasami przy wstawianiu powód odczuwa zawroty głowy. Trudność sprawia mu dźwiganie cięższych przedmiotów i wykonywanie części prac domowych, takich jak np. odkurzanie. Z powodu bólu karku zrezygnował z pływania.

Dowód: przesłuchanie powoda G. D. (1) - k. 99 - 100.

W wyniku wypadku powód doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego. Następstwem wypadku jest występujący u powoda zespół korzeniowy szyjny oraz ograniczenie ruchomości kręgosłupa. Mechanizm urazu, jakiego doznał powód nazywany jest „smagnięciem biczem”. Tego rodzaju uraz powoduje obecnie u powoda bóle głowy po bezruchu nocnym. Typowym objawem tego urazu jest także promieniowanie bólu do kończyn górnych, co u powoda wywołuje drętwienie prawej ręki. Uraz ten wpływa także na szybsze męczenie się powoda przy pracy, ból w szyi i pieczenie między łopatkami. Powoduje także zawroty głowy przy wykonywaniu gwałtownych ruchów. Uprawianie sportu oraz

wykonywana praca w charakterze mechanika samochodowego mogą doprowadzić do pogorszenia stanu zdrowia powoda.

W wyniku wypadku powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15%, związanego z ograniczeniem ruchomości w zakresie rotacji lub zginania powyżej 20 stopni.

Dowód: częściowo opinia biegłego sądowego - chirurga - ortopedy traumatologa S. L. - k. 128 - 130,

częściowo uzupełniająca ustna opinia biegłego sądowego - chirurga - ortopedy traumatologa S. L. złożona na rozprawie z dnia 21.03.2012r. - k. 194 - 195,

częściowo uzupełniająca ustna opinia biegłego sądowego - chirurga - ortopedy traumatologa S. L. złożona na rozprawie z dnia 26.06.2012r. - k. 232 - 233,

uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej dr n. med. J. S. - k. 294.

Rehabilitacja, którą przebył powód, w postaci zabiegów: tens, pola magnetycznego i czynnych ćwiczeń stanowi typową procedurę leczenia zespołów pourazowych, w tym urazu, jakiego doznał w wyniku wypadku powód. Zastosowane u powoda typowe leczenie zachowawcze w postaci opisanej rehabilitacji oraz kołnierza ortopedycznego nie spowodowało pogorszenia stanu zdrowia powoda, ani wydłużenia czasu jego leczenia, nie przyczyniło się także do zwiększenia uszczerbku na zdrowiu powoda związanego z wypadkiem. Okres, przez który powód nosił kołnierz ortopedyczny, jest okresem typowym przy tego typu urazie. Stwierdzony u powoda uszczerbek na zdrowiu jest uszczerbkiem długotrwałym. O ile powód kontynuowałby rehabilitację istnieje prawdopodobieństwo, iż może on powrócić do zdrowia.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej dr n. med. J. S. - k. 160 - 160 verte,

ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej dr n. med. J. S. złożona na rozprawie dnia 30.04.2013r. - k. 316 - 317.

Powód po wypadku skarży się na trudności z koncentracją uwagi, zaburzenia snu, obniżenie zainteresowania realizacją własnych pasji, wzmożone napięcie towarzyszące prowadzeniu samochodu. W wyniku badania psychologicznego, obejmującego także przeprowadzenie testu E., stwierdzono u powoda podwyższony poziom napięcia wewnętrznego, trudności z kontrolą emocjonalną oraz racjonalnym odreagowaniem stresu, co może wskazywać na występujące u niego zaburzenia nerwicowe o łagodnym natężeniu. Zaburzenia te jednak nie mają charakteru reaktywnego. Obecnie nie jest możliwe ustalenie, czy zaburzenia te mają związek z wypadkiem z dnia 18.09.2010r. Cechy osobowości powoda G. D. (2) mogą być bowiem powodem opisanego napięcia psychicznego, występującego w zaburzeniach nerwicowych. Nie stwierdzono przy tym u powoda zaburzeń stresowych pourazowych.

Dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu psychologii M. P. - k. 126 - 127,

uzupełniająca opinia biegłej sądowej z zakresu psychologii M. P. - k. 190.

Pismem, doręczonym stronie pozwanej dnia 1.02.2011r, mylnie opatrzonym datą 27.02.2010r, powód wezwał stronę pozwaną do wypłaty kwoty 18000zł tytułem zadośćuczynienia, opisując doznane przez niego urazy i wpływ wypadku na jego życie osobiste i pracę zawodową.

Dowód: pismo powoda omyłkowo oznaczone jako pismo z dnia 27.02.2010r. - k. 60 - 62.

W toku postępowania likwidacyjnego konsultant medyczny strony pozwanej wskazał, iż w wyniku wypadku powód doznał 2% -ego trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: orzeczenie lekarskie - k. 14 - 16.

Strona pozwana pismem z dnia 9.02.2011r. poinformowała powoda, iż przyznała mu tytułem zadośćuczynienia kwotę 2000zł, przyjmując na podstawie „zaocznej opinii lekarskiej”, iż powód doznał w wyniku wypadku 2%-owego trwałego uszczerbku na zdrowiu. Stwierdziła, że przyznana kwota odpowiada skutkom wypadku i przedstawia dla powoda ekonomicznie odczuwalną wartość.

Dowód: pismo z dnia 9.02.2011r. wr- k. 13.

Tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku wypadku wskazanego w pozwie strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 2000zł. – okoliczność niesporna między stronami.

Powód nie zgodził się z powyższym i pismem z dnia 25.01.2011r, doręczonym stronie pozwanej dnia 10.03.2011r, wniósł o dopłatę zadośćuczynienia do łącznej kwoty 18000zł. Wskazał, iż trwały uszczerbek na zdrowiu, którego doznał jest z pewnością wyższy niż 2% i powinien być określony w przedziale od 5% do 20%.

Dowód: pismo z dnia 25.01.2011r. - k. 51 - 53.

Strona pozwana pismem z dnia 28.03.2011r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Dowód: pismo z dnia 28.03.2011r. - k. 49 - 50.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Okoliczności faktyczne związane z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 18.09.2010r. pozostawały poza sporem (art. 229 i 230 k.p.c.). Należy zaznaczyć, iż złożona w sprawie dokumentacja medyczna, zgromadzona na potrzeby postępowania likwidacyjnego, nie została zakwestionowana. Przy ocenie skutków wypadku dla powoda Sąd oparł się na dowodach z dokumentacji medycznej, przesłuchaniu powoda oraz na opinii biegłego sądowego J. S., jak i częściowo opinii biegłego sądowego S. L..

Powód początkowo domagał się zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 7000zł, a następnie zmienił żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenie z powyższego tytułu kwoty 28000zł.

Odpowiedzialność strony pozwanej za skutki powyższego wypadku pozostawała bezsporna. Wynikała ona z art. 822§4 kc w związku z art. 436§2 kc, art.415kc, art.444§1 kc i art. 445§1 kc.

Zadośćuczynienie stanowi formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej, czyli krzywdy rozumianej jako ujemne przeżycia związane z cierpieniami psychicznymi i fizycznymi pokrzywdzonego. Jak podkreśla się w orzecznictwie, przy ocenie wysokości należnego zadośćuczynienia za krzywdę (art.445§1 kc) należy uwzględniać przede wszystkim nasilenie cierpienia, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.06.1999r, II UKN 681/98, OSNAP 2000/16/626). Zauważyć należy, iż pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445§1 kc w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie przewidziane w art. 445 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty sumy symbolicznej, czy też określonej sztywnymi regułami, lecz musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.09.2001r, III CKN 427/00, LEX 52766). Zadośćuczynienie winno uwzględniać doznaną przez poszkodowanego krzywdę, na którą składają się cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia psychiczne polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi. Przy ocenie „odpowiedniej sumy” należy więc brać pod uwagę wszelkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.02.2000r., I CKN 969/98, LEX nr 50824).

W niniejszej sprawie przeprowadzony został dowód z opinii biegłego sądowego S. L.. Biegły wskazał, iż w wyniku wypadku powód doznał 15%- go długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jednak stwierdził, iż leczenie powoda po wypadku i diagnostyka „pozostawiały wiele do życzenia”, leczenie powoda prowadzono niedbale. Następnie składając ustną uzupełniającą opinię, podkreślił, że gdyby rehabilitacja była przeprowadzona wcześniej i w inny sposób, to uszczerbek na zdrowiu powoda byłby niższy. Po analizie opinii ustnej biegłego Sąd ponownie wezwał go na rozprawę dnia 26.06.2012r. Odnośnie uszczerbku na zdrowiu powoda biegły stwierdził wówczas, że trudno jest wskazać, jaki byłby uszczerbek na zdrowiu powoda, gdyby powód nie był poddany rehabilitacji, mógłby być taki sam, mniejszy lub większy. Następnie biegły stwierdził, że rehabilitacja prowadzona była w sposób co najwyżej dostateczny, oświadczając, że w wyniku inaczej prowadzonej rehabilitacji uszczerbek ten mógłby być mniejszy, ale nie ma takiej pewności. Wskazał, że być może także i nieświadome lekceważenie przez powoda zaleceń lekarskich mogło spowodować większy uszczerbek na zdrowiu, niż wynikałoby z samego mechanizmu urazu, stwierdzając w dalszej części opinii, że jest to jedynie jego wrażenie odnośnie postępowania powoda po zdarzeniu. Stwierdzenia biegłego, co do przyczynienia się powoda do zwiększenia uszczerbku na zdrowiu, nie znajdują jednak potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, na co wskazał biegły sądowy dr n. med J. S.. Są one jak sam przyznał biegły sądowy S. L. oparte jedynie na przypuszczeniach biegłego i jako takie nie mogą - zdaniem Sądu - stanowić podstawy do przyjęcia, iż powód przyczynił się do zwiększenia rozmiaru krzywdy, doznanej w wyniku wypadku. Także odnośnie twierdzeń biegłego co do nieprawidłowo prowadzonej rehabilitacji i jej wpływu na zdrowie powoda, opinia tego biegłego jest niespójna i niekonsekwentna, a zatem jako taka w tej części nie stanowiła podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Z jednej strony biegły stwierdził bowiem, że rehabilitacja i diagnostyka prowadzona była niedbale, po czym na rozprawie dnia 26.06.2012r. oświadczył, iż można przyjąć, że rehabilitacja prowadzona była w sposób dostateczny. Jednocześnie nie potrafił wskazać, jaki byłby uszczerbek na zdrowiu powoda, gdyby w ogóle nie został on poddany rehabilitacji, podtrzymując oświadczenie, że gdyby rehabilitacja przeprowadzona byłaby prawidłowo to uszczerbek ten byłby mniejszy, ale - jak sam wskazał - nie może tego stwierdzić „na wyrost”. Opinia ta jest zatem dla Sądu odnośnie wpływu rehabilitacji na zdrowie powoda niekonsekwentna i niejednoznaczna. Skoro biegły nie mógł stwierdzić, jaki byłby stan zdrowia, gdyby powód nie był w ogóle poddany rehabilitacji i nie był pewny, czy rzeczywiście prawidłowa rehabilitacja skutkowałaby lepszym stanem zdrowia powoda niż obecnie, to nie jest wiadome, skąd pewność biegłego, iż dotychczas przeprowadzona rehabilitacja skutkowałą zwiększeniem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda. Z tej przyczyny Sąd na wniosek powoda przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego dr n. med J. S.. Wbrew stanowisku pełnomocnika strony pozwanej powyższy wniosek dowodowy nie można uznać za spóźniony, skoro dopiero złożenie przez biegłego uzupełniających opinii, zwłaszcza na rozprawie dnia 26.06.2012r. pozwalało przyjąć, iż wnioski opinii odnośnie wpływu rehabilitacji na zdrowie powoda są w istocie niekonsekwentne i niespójne i jako takie nieprzydatne dla ustalenia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia.

Jednocześnie dopuszczono dowód z zeznań świadka dr n. med. M. K., który jednak na rozprawie dnia 9.10.2012r. oświadczył, iż nie prowadził leczenia powoda, a zatem jego zeznania co do wpływu rehabilitacji na zdrowie powoda, choć zbieżne z opinią biegłego dr n. med. J. S., jako w istocie dotyczące sfery wiadomości specjalnych nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Natomiast biegły sądowy dr n. med. J. S. jednoznacznie stwierdził, że przeprowadzone u powoda leczenie i rehabilitacja były typowe przy urazie, jakiego doznał powód. Biegły wskazał, iż brak jest podstaw do przyjęcia, by rehabilitacja przyczyniła się do zwiększenia uszczerbku na zdrowiu powoda. Stwierdził, iż jego doświadczenie wskazuje, że przy ww urazie zaleca się taką właśnie rehabilitację, jaką przeszedł powód. Nie potrafił wprawdzie szczegółowo opisać mechanizmu działania tens, wskazując, iż jest to wiedza z zakresu medycyny fizykalnej, podkreślił jednak, że nie ma jednego zbiegu, który w danej chorobie pourazowej przynosi wyleczenie, rehabilitacja polega bowiem na leczeniu kompleksowym, ustalonym indywidualnie dla danego pacjenta. Wskazał, że krioterapia jest metodą stosowaną do niedawna, a stwierdzenie, że mogłaby ona powodowi istotnie pomóc jest sprawą marketingu. Zaprzeczył także, by okres 4 tygodni, kiedy powód nosił kołnierz ortopedyczny, był zbyt długi. Było to bowiem postępowanie standardowe przy tego typu urazie. W ocenie Sądu wnioski tej opinii są spójne i konsekwentne, pozwalają przyjąć, iż z zebranego materiału dowodowego nie wynika, by stwierdzony obecnie długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda nie pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 18.09.2010r. Zbędne

było w tych okolicznościach przeprowadzenie konfrontacji biegłych sądowych, o co wnosił pełnomocnik strony pozwanej. Przeprowadzenie tego dowodu nie jest bowiem obligatoryjne i pozostawione jest ocenie Sądu. Zdaniem Sądu zaś przeprowadzenie zawnioskowanej konfrontacji przy tak odmiennym stanowisku biegłych nie wyjaśniłoby rozbieżności w opiniach odnośnie wpływu rehabilitacji na zdrowie powoda, a jedynie prowadziłyby do zwłoki w postępowaniu.

Opinie te były jednak zgodne odnośnie wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda, który to uszczerbek biegli określili jako długotrwały, wskazując, że wynosi on 15%. Wprawdzie w wyniku badania biegły sądowy J. S. ustalił, iż obecnie u powoda występuje mniejsze ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego, jednak nadal długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda utrzymuje się na poziomie 15%.

Podkreślić jednak należy, iż procentowo określony uszczerbek na zdrowiu służy jedynie jako pomocniczy środek ustalania odpowiedniego zadośćuczynienia. Wysokość zadośćuczynienia nie może być zatem mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentowo uszczerbku na zdrowiu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.10.2005 r, I (...)(...)(...)). Nie bez znaczenia jest i tak okoliczność, że biegli wskazali zgodnie, że uszczerbek na zdrowiu powoda jest długotrwały, a nie trwały i dalsza rehabilitacja może spowodować znaczną poprawę jego stanu zdrowia, co nie pozostaje obojętne dla określenia rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda.

Z uwagi na fakt, iż powód po wypadku skarżył się na trudności z koncentracją uwagi, zaburzenia snu, obniżenie zainteresowania realizacją własnych pasji oraz wzmożone napięcie towarzyszące prowadzeniu samochodu, przeprowadzono także dowód z opinii biegłej sądowej z zakresu psychologii M. P.. Wprawdzie w wyniku badania psychologicznego stwierdzono u powoda podwyższony poziom napięcia wewnętrznego, trudności z kontrolą emocjonalną oraz racjonalnym odreagowaniem stresu, jednocześnie jednak biegła ustaliła, że zaburzenia te nie mają charakteru reaktywnego. Nie stwierdzono zatem u powoda zaburzeń stresowych pourazowych. Biegła wskazała jednocześnie, że obecnie nie jest możliwe ustalenie, czy stwierdzone zaburzenia mają związek z wypadkiem z dnia 18.09.2010r. Zdaniem biegłej powodem zaburzeń nerwicowych mogą być bowiem cechy osobowości powoda. Początkowo pełnomocnik powoda zakwestionował opinię biegłej, wnosząc o złożenie przez nią uzupełniającej opinii i wskazując, iż po wydaniu tejże opinii ewentualnie złoży wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu psychiatrii. Po doręczeniu mu uzupełniającej opinii biegłej nie wniósł do niej zarzutu i nie zgłosił powyższego wniosku dowodowego. Wobec powyższego Sąd uznał, iż powód nie wykazał, by w wyniku wypadku doznał trwałego, czy długotrwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym, w tym by zaburzenia nerwicowe, jakie odczuwa, pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem, choć niewątpliwie doznany uraz i leczenie były dla powoda stresujące, wiązały się z odczuwaniem bólu i poczuciem krzywdy, co Sąd wziął pod uwagę przy ustalaniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia.

Ustalając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd oparł się zatem na analizie skutków wypadku na zdrowie i życie powoda. W wyniku wypadku powód doznał zaś skręcenia szyjnego odcinka kręgosłupa, którego następstwem jest ograniczenie jego ruchomości. Mechanizm urazu, jakiego doznał powód, określany jest jako „smagnięciem biczem”. Tego rodzaju uraz powoduje obecnie u powoda bóle głowy po bezruchu nocnym oraz promieniowanie bólu do kończyn górnych, co skutkuje drętwieniem prawej ręki. Nadal zdarza się, iż powód z powodu bólu kręgosłupa szyjnego budzi się w nocy, a po przebudzeniu rano odczuwa ból karku. Ponieważ z zawodu jest mechanikiem, uraz, jakiego doznał, powoduje, że w trakcie pracy powód odczuwa ból szyi i pieczenie między łopatkami. Miewa także zawroty głowy. Trudność sprawia mu także dźwiganie cięższych przedmiotów i wykonywanie części prac domowych. Z powodu bólu karku powód zrezygnował z pływania.

Oceniając rozmiar krzywdy, jakiej doznał powód, Sąd wziął zatem pod uwagę tak skutki urazu na życie powoda i jego pracę zawodową, jak i tę okoliczność, iż doznany uszczerbek na zdrowiu, wprawdzie 15 %- owy, jest jednak uszczerbkiem długotrwałym, a nie trwałym i stan zdrowia powoda może ulec poprawie, choć jak wskazał biegły sądowy S. L. wykonywana przez powoda praca oraz uprawianie sportu mogą także wpłynąć negatywnie na zdrowie powoda.

Te wszystkie okoliczności Sąd brał pod uwagę przy ocenie rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda. W ocenie Sądu przyznane powodowi przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 2000zł było niewspółmierne niskie do zakresu cierpień fizycznych i psychicznych powoda. Sąd uznał zatem, iż zasadnym będzie przyznanie mu dodatkowej kwoty 16000zł tytułem zadośćuczynienia. Strona pozwana, ustalając wysokość zadośćuczynienia, nie uwzględniła w należyтым stopniu tak cierpień fizycznych, jak i psychicznych doznanych przez powoda, a nadto jego młodego wieku w chwili wypadku.

Należy dodatkowo mieć na względzie, iż w toku postępowania w przedmiocie likwidacji szkody powód wniósł o wypłatę mu zadośćuczynienia w wysokości 18000zł, uznając tę kwotę za adekwatną w stosunku do doznanej krzywdy.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd zasądził zatem od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 16000zł, co stanowi różnicę pomiędzy kwotą należną powodowi, a kwotą już wypłaconą przez stronę pozwaną.

O odsetkach za opóźnienie w spełnieniu świadczenia orzeczono w oparciu o art.481§1kc w związku z art. 817§1kc. Wyjaśnienie okoliczności istotnych dla wypłaty świadczenia w niniejszej sprawie było w ocenie Sądu możliwe w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania przez stronę pozwaną zawiadomienia o wypadku, o czym świadczy fakt podjęcia przez stronę pozwaną w dniu 9.02.2009r. decyzji o wypłacie powodowi kwoty 2000zł. Żądanie wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 18000zł doręczono stronie pozwanej dnia 1.02.2011r. Nie spełniając zatem świadczenia do dnia 2.03.2011r. pozostawała ona od dnia 3.03.2011r. w opóźnieniu w jego wypłacie. Sąd uwzględnił zatem żądanie pozwu co do zasądzenia ww odsetek od dnia 30.03.2011r, przyjmując, iż wskazanie w pozwie jako daty, od której powód żąda odsetek, dnia 30.03.2011r. stanowiło omyłkę pisarską, skorygowaną przez pełnomocnika powoda na rozprawie dnia 25.02.2012r.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I i III sentencji wyroku.

Mając na względzie art. 189kpc, Sąd uwzględnił także powództwo co do żądania ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej wobec powoda za szkody mogące powstać w przyszłości w następstwie wypadku z dnia 18.09.2010r. Zasądzenie określonego świadczenia nie wyłącza bowiem jednoczesnego ustalenia w sentencji wyroku odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17.04.1970r, III PZP 34/69, OSNC 1970/12/217). Podkreślić bowiem należy, iż co do szkody na osobie to szkody te mogą się ujawnić niejednokrotnie po dłuższym okresie. Jak wynika z opinii biegłych wprawdzie w wyniku dalszej rehabilitacji stan zdrowia może ulec poprawie, jednak z uwagi na wykonywaną przez powoda pracę, jak i uprawianie sportów, istnieje zagrożenie, że w przyszłości może jednak dojść do pogorszenia zdrowia powoda.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zd. 1 kpc. Sąd miał przy tym na względzie §4 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz §4 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Powód poniósł koszty procesu w kwocie 3005zł 80gr, obejmujące: 350zł opłaty od pozwu, 1455zł 80gr wynagrodzenia biegłych sądowych oraz 1200zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego. Nie złożono przy tym dowodu uiszczenia 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Ponieważ powód wygrał co do ok. 57% żądania pozwu, powinny zostać mu zwrócone koszty procesu w wysokości 1713zł 31gr (57% z 3005zł 80gr). Natomiast strona pozwana wygrała co do ok. 43% żądania pozwu, ponosząc koszty w kwocie (...) (tj. 1200zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego oraz 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), a więc należne jej koszty procesu to kwota 523zł 31gr.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda tytułem kosztów procesu kwotę 1190zł (1491zł 40gr - 309zł 73gr).

Jednocześnie na podstawie art. 8 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 zd. 1 kpc Sąd nakazał uiścić tytułem kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa ((...)) powodowi kwotę 681zł 09gr (43%

z 1583zł 94gr), zaś stronie pozwanej kwotę 902zł 85gr (57% z 1583zł 94gr). W toku postępowania nastąpiła zmiana żądania pozwu, należna opłata od zmienionego żądania pozwu wynosiła 1400zł, do uiszczenia pozostaje zatem kwota 1050zł (1400zł - 350zł). Nadto na poczet opinii biegłych sądowych wydatkowano kwotę 1989zł 74gr, przy czym z zaliczek kwotę 1455zł 80gr. Koszty sądowe, które dotychczas nie zostały uiszczone, wynoszą zatem 1583zł 94gr (1050zł + 533zł 94gr).